

3. Воронянський О. В. Після кінця історії: криза ліберально-демократичної парадигми //Сучасне суспільство: політичні науки, соціологічні науки, культурологічні науки. – 2020. – Т. 1. – №. 20. – С. 32-40.
4. Kobelieva D., Moisieiva N., Omelchenko H. Capitalism and modern society in the historical and philosophical concept of YN Harari. – 2020.
5. Lohvynenko Y. S. Історія держави і права України: практикум. – 2017.
6. Моїсєєва Н. І., Омельченко Г. Ю. Комунікаційна діяльність в структурі соціально-комунікаційного знання. – 2017.
7. Пилипенко С. Г. Модуси сучасної культури в інформаційному просторі / С. Г. Пилипенко // Сучасне суспільство. — 2013. — Випуск 1. — С. 120–128.

Зіненко Катерина Костянтинівна
Науковий керівник – доктор наук з соц. комунікацій, проф. Грабар Н.Г.
Державний біотехнологічний університет

ІНФОРМАЦІЙНА ВІЙНА: НОВА ЗБРОЯ У СУЧАСНОМУ СВІТІ

В цьому семестрі, ми студенти 075 спеціальності маркетинг, вивчаємо курс «Соціологія комунікацій», де обговорюємо актуальні питання сьогодення. Особисто мене зацікавила тема інформаційної війни, яка на сьогодні стала одним з найнебезпечніших видів зброї. Інформаційна війна – це форма конфлікту, в якій сторони використовують інформацію та пропаганду для досягнення своїх цілей. Вона може вестися як у мирний, так і в воєнний час. Інформаційна війна має ряд переваг перед традиційними видами війни.

Науковці по-різному трактують цей феномен. У 60-ті ХХ ст. про ознаки інформаційної війни зазначав М. Маклюєн, вказуючи на те, що «холодна війна» ведеться за допомогою інформаційних технологій. На той час телебачення та кіно виступали інформаційною зброєю, занурюючи все населення у певний світ уяви. Сучасні українські дослідники Д. Богуш, І. Костюк, Є. Магда, Р. Чирва, О. Юдін та інші в основному підкреслюють про головні завдання інформаційних воєн, які полягають в маніпулюванні масами, дезорієнтації та дезінформації громадян, вказують на «гібридні» форми ведення війни. Основна мета інформаційної війни – послабити моральні і матеріальні сили супротивника або конкурента та посилити власні. Вона передбачає заходи пропагандистського впливу на свідомість людини в ідеологічній та емоційній галузях.

Інформаційна війна в сучасному світі має ряд особливостей, які відрізняють її від інформаційних війн минулого. Однією з основних особливостей сучасної інформаційної війни є її глобальний масштаб. Інформація може поширюватися в будь-якому куточку світу практично миттєво. Це робить інформаційну війну надзвичайно потужним інструментом, який може впливати на ситуацію в будь-якій країні. Інший важливою

особливістю сучасної інформаційної війни є її всеосяжний характер. Інформація може використовуватися для впливу на всі аспекти життя суспільства, від політики до культури. Це робить інформаційну війну надзвичайно гнучкою і дозволяє використовувати її для досягнення різноманітних цілей. Ще одна особливість сучасної інформаційної війни полягає в її складності. Вона вимагає використання широкого спектру інструментів, від пропаганди до кібервійськових операцій. Це робить інформаційну війну надзвичайно складною для протидії.

Отже, найнебезпечнішою зброєю постає інформація. Ми стали свідками як в сучасній Україні проходить інформаційна війна. Саме тому на семінарському занятті жваво обговорювали особливості ведення інформаційної війни та з'ясували, що інформаційна війна – це не лише фейки, які завойовують увагу споживачів інформації. Вони створюються за допомогою різних інструментів. Із фейків складаються меседжі, які в свою чергу можуть бути правдивими, маніпулятивними чи зовсім неправдивими. Цим вони і небезпечні. Наратив складається з меседжів, які живлять фейками, маніпуляціями та спекуляціями. Розуміння піраміди інформаційної війни на особистому рівні спонукає осмислювати інформацію навколо.

*Каленик Софія Сергіївна
Науковий керівник – канд. істор. наук, проф. Міносян А.С.
Державний біотехнологічний університет*

ДЕМОКРАТІЯ В СУЧАСНОМУ СВІТІ

Сучасний світ, як і раніше розподіляється на різні табори, серед яких демократичний є привабливим для більшості країн, що сповідують загальнолюдські цінності. Традиційно ми розглядаємо демократію як організацію та функціонування державної влади, на засадах визнання народу як головної рушійної сили розвитку країни, що передбачає забезпечення прав громадян, участі народу в управлінні державою.

Виникнення і зміст демократії можна відстежити до стародавньої Греції, де цей політичний устрій був вперше запроваджений. Демократія була впроваджена в Афінах у V столітті до н.е., і вона відображала основні принципи, на яких ґрунтується сучасна демократія. Отже, під демократією ми розуміємо спосіб правління, який залежить від волі народу. Основою демократії є свобода і рівність перед законами, коли немає жодних особливих прав чи привілеїв для тих чи інших спільнот. Дотримання принципів демократії є безумовним правилом країн і народів, які розбудовують свої суспільства на засадах прогресу, створення найкращих умов для життя.

Важливим проявом демократії є наявність загальних рівних і вільних виборів. Вибори є демократичними лише тоді, коли вони передбачають альтернативу. У демократичному виборчому процесі необхідною є свобода